

— А! избуха Шеваковъ, у Иванова, всенда, у Иванова за душа
— Панио! Всиче въвличащ отговоръ и винаги азъ коминатъ
наедно със други днища ^{дни} ^{прически} ^{за мен} се присъединихъ къмъ тяхъ,
на пътешествия, отпъната ~~се~~ до Ивановъ и чуваха на Иванова.
Посредъ нощта върху града още преди да се събудятъ призорите въсемъ
въсемъ, чисти, кубикови, бяли: това показваше, че комината
върху тишина носи е „гладът на чистота“.

111

Днишнорд иши Митро Агреко въ не избѣжнаша града пром-
бѣтъ и думанія ми ^{наше то же} съѣзда съ бо обижданіе рѣшено възвѣши: моя за пра-
ва бѣне нонагнаніе ти крѣпъ вѣти на избрании пурпуръ ма. е. помѣщуръ твара
бѣна архе, вселеніе гвадоно и готары до вселеніицата, и въ не-
заремътъ дѣлъ вѣгумъ. Ние мѣщуръ илько въ губитъ отъ мѣла, помѣщуръ земли и
зобитъ землѣтъ бѣза сакѣдъ десни и призѣсніиѣ ми ^и въ сїѣвъ,
Египетъ - сїѣвъ азъ вѣдомъ тирозианъ азъ фаміліиѣ комо, Киръ въ сїѣвъ онъ мѣ-
жесеца зѣла да въ зиеганѣ въ Крѣпъ одо и да въ сїѣ. ми ^и отѣпѣтъ,
и ми ^и въ сїѣвъ сїѣвъ въ Османѣ вѣдимъ и сїѣвъ вѣдимъ вѣдимъ, и въ сїѣвъ
въ сїѣвъ зиега: моя азъ чѣтъ бѣна кирическъ и падна въ вѣдимъ
и въ вѣдимъ зиега, градъ вѣдимъ вѣдимъ, оѣтъ вѣдимъ вѣдимъ и вѣдимъ
и вѣдимъ. Ванъ Митро упраздненъ юза и въ не-засѣка фѣнѣтъ зѣда